

[Hauch.]

frigøre sig for, dersom man ikke finder det ønskeligt at betale dem, fordi de angaar Ting, som ikke kan siges at høre med til, om jeg saa maa sige, det daglige Brød. Man kan naturligvis altid være i Tvivl om, hvad der skal henregnes til Luksus; jeg personlig maa med Sorg erkende, at Tobak henregnes dertil, men jeg finder mig i at betale den Afgift, der knytter sig dertil, og skulde endogsaa være villig til at gaa højere, hvorimod jeg føler mig noget generet af de direkte Skatter. Der er den Fare ved de direkte Skatter, som der ogsaa er peget paa her i Dag, at de kan bundfælde sig i manglende Investeringssevne, naar man driver dem for vidt. Jeg tror, det vilde have været meget heldigere, om man i højere Grad havde taget de Beløb, der skal anvendes, gennem den indirekte Beskatning, end Tilfældet er.

Jeg kan medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Det samme er ikke Tilfældet med det andet Lovforslag for mit personlige Vedkommende, men det er en Sag for sig.

Jeg vil finde det rimeligt, at man hurtigt behandler disse Skattelovforslag færdig, og anbefaler det Lovforslag, vi har til Behandling her.

Jørgen Jørgensen: Jeg tror nu alligevel, det ærede Medlem Hr. Hauch er enig med mig i, at vi alle har en parlamentarisk Forpligtelse til at medvirke til Opretholdelse af Statsmaskineriets normale Funktioner. At der kan komme Situationer, naar der ikke foreligger et Forlig, hvor de enkelte Partier maa undlade at stemme eller stemme imod de Krav, der kommer fra Regeringens Side, er vel saa en anden Historie.

Jeg skal ogsaa anbefale dette Lovforslag til hurtig Vedtagelse. Jeg har i og for sig kun eet Ønske, og det er, at vi hurtigt maatte vende tilbage til de Forhold, hvor en Vare bliver betalt med Produktionsprisen af dem, der bruger den, eller med Markedsprisen, eller hvad man nu vil kalde det. Vi gaar rundt og snyder os selv med disse Tilskud. Efterhaanden gives der Tilskud til alt muligt mellem Himmel og Jord. Hvis jeg skal lave en Ajlbeholder, og hvis jeg faar Lov til det for Kjærbøl — jeg ved forresten ikke, om man skal spørge om det, det er der ingen ude paa Landet der ved —, hvis jeg altsaa faar Lov, faar jeg et Tilskud, dersom jeg søger om det. Efterhaanden laves der intet som helst her i Landet uden ved Hjælp af Tilskud. Det er længe siden vi betalte en Vare med Produktions- eller Markedsprisen. Vi fra vor Side havde haabet,

at man under Forhandlingerne kunde være kommet et Stykke Vej længere frem, end Tilfældet er. Det lykkedes ikke denne Gang, men det kan ikke hindre os i at prøve igen, naar Loven løber ud — for ellers skulde man jo tro, at Bogholderiet blev for stort —, at se at vende tilbage til det Princip, at man betaler Varen med det, den koster, og ikke tror, der er andre der betaler den, for det er bare os selv, der tager Pengene fra en anden Lomme.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget.

P. N. Petersen (Røje): Det maa vist nok siges at være en behagelig Tilværelse, den har, der ikke føler sig trykket af Doktriner, og som kan sige med den nu forlængst afgaaede og afdøde Konsejlspræsident Holstein-Ledreborg: Paa Køkkenmøddingen med de gamle Udtalelser.

I Forhold til de indirekte Skatter har vi jo alle op igennem Aarene søgt at indrette os saa behageligt som muligt. Vi lod os ikke genere af den gamle Opfattelse, at de indirekte Skatter blev opfundet for at ramme dem, som man ikke kunde være bekendt at ramme i samme Omfang ad direkte Vej, og vi har efterhaanden søgt at dulme vor Samvittighed ved at sige, at vi handlede under Nødvendighedens Lov. Nu maa der skelnes skarpt mellem de direkte og de indirekte Skatter, og der maa skelnes skarpt mellem de indirekte Skatter indbyrdes, om de rammer absolutte Livsfornødenheder, eller om der kun er Tale om Objekter af luksusbetonet Karakter. Men der er i alt Fald den Fordel ved de indirekte Skatter, naar der er Tale om Varer af luksusbetonet Karakter, at man kan sige, som det ærede Medlem Hr. Hauch sagde, at dem kan man frigøre sig for, hvis man vil. Dette Forhold regnede man ikke synderlig med i gamle Dage, da man talte om den fattige Mands Snaps — den fattige Mand skulde sandelig ikke afskæres fra den Nydelse, som Snapsen efter sikkert Forlydende skal være. Nu kan man ikke med Rette tale om den fattige Mands, men om den rige Mands Snaps.

Socialdemokratiet har med dette Lovforslag kørt en Mængde gamle Udtalelser paa Grev Holsteins Køkkenmødding. Det er kun 1½ Aar siden, Partiet nægtede at medvirke ved Gennemførelsen af den Lovgivning, her er Tale om, ud fra den Betragtning, at Partiet var Modstander af indirekte Skatter, og nu stiller det selv Forslag om en Forlængelse og en Forhøjelse. Der er ingen Grund for andre Partier til at være skadefro i den Anledning, da den højttærede Finans-